

РЕШЕНИЕ

№ 2738

гр. София, 06.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 06.12.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **7277** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по чл.156 и сл.ДОПК, вр. ч.144, ал.2 и чл.197, ал.2 от същия кодекс.

Образувано е по жалба на „Л. Т.” Е. с ЕИК * и със седалище С., чрез управителя си, против Решение № ПО-86/21.09.2010г. на директора на Териториална дирекция – С. на Националната агенция за приходите, постановено по жалба по административен ред от 16.09.2010г. с вх.№ 24 -14-978 на същата териториална дирекция.

С обжалваното решение е оставена без уважение жалбата по административен ред на дружеството против Постановление на публичен изпълнител при същата дирекция с № 1020/07.05.2010г. за наложени на основание чл.121,ал.1 ДОПК предварителни обезпечителни мерки.

Становища на страните:

С жалбата се иска отмяна на решението и на постановлението на публичния изпълнител, като се претендира незаконосъобразност на наложените принудителни изпълнителни мерки и съответно неправилност на преценката в обжалваното решение за законосъобразността им. Липсвали предвидените предпоставки по ДОПК за предприемане и налагане на обезпечителни мерки поради необоснованост на заключението на инспектора по приходите за очаквания размер на задължението в размер на 500 000 лв., поради следното:

-Издаден Ревизионен акт № 6/37/1/28.06.2010г., от митнически органи, за установени задължения на дружеството в размер на 10 085,50 лв., внесени в приход на

бюджета на 03.08.2010г. Съвпадали вида на публичните задължения и данъчния период по този ревизионен акт с тези предмет на ревизионното производство, извършвано от органи по приходите, в хода на което са наложени обезпечителни мерки за предполагаем размер на публичното вземане в размер на 500 000 лв.

-Аргументира се и с издадена заповед за спиране на ревизионното производство по ДОПК до приключване на ревизията от митническите органи, в който случай не следвало да се прилагат обезпечителни мерки.

-неръчване на мотивирано искане на органа по приходите за налагане на обезпечителната мярка;

-недопустимо било да се преценява с обжалваното постановление налице ли е доставка на стока, а приложим бил чл.195 поради липсата на издаден към момента на жалбата на Ревизионен доклад и ревизионен акт;

-твърди изключителни затруднения на дейността на дружеството с наложените запори с постановлението, пречело каквато и да било дейност и пречело на започнатата такава, поради невъзможност за разплащане на задълженията му по доставки, така и на текущи публични задължения по ЗДДС;

-осъществяване на изпълнителните действия при липса на изпълнително основание;

Чрез процесуален представител – упълномощен адвокат Б, в хода на съдебното производство жалбата се поддържа по направеното искане за отмяна, ведно със законните последици. Във връзка с предложената за установяване сума с Ревизионен доклад (РД) № 1008696/21.10.2010г. за ревизията на дружеството, общо в размер на 32 881 лв., в съдебно заседание адв. Б заявява, че до размера на задължението по РД счита законосъобразност на наложените предварителни обезпечителни мерки, като поддържа жалбата само в останалата част до 500 000 лв.

Ответникът – Д. на ТД на Н. – С., чрез процесуален представител оспорва жалбата, като твърди законосъобразност на решението и постановлението с довод за издаването им при условията на обвързана компетентност при направено искане.

По делото са събрани доказателствата по административната преписка и допълнително представени от страна на дружеството Заповед за спиране № 1000720 / 17.11.2010г. на орган по приходите за спиране на производството по извършване на ревизия на дружеството, възложена със Заповед № 1008696/14.10.2010г. и Ревизионен доклад (РД) № 1008696/21.10.2010г. за ревизия на дружеството, в който се посочва като основание за издаването му и Заповед № 1008696/14.10.2010г., с която е възобновено ревизионното производство и се предлага да бъдат установени задължения общо в размер на 32 881 лв.,

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните и съобрази относимите правни разпоредби, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

С Решение № ПО-86/21.09.2010 г. директорът на ТД на Н. С., в производство по чл.197,ал.1 ДОПК се е произнесъл по жалбата на дружеството от 16.09.2010г. срещу Постановление с изх. № 1020/07.05.2010г. на публичен изпълнител при същата ТД за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл.121,ал.1 ДОПК, издадено от Л П, на длъжност публичен изпълнител.

С обжалваното решение е постановено оставяне на жалбата без уважение като неоснователна, като е прието издаването на постановлението въз основа на мотивирано искане от орган по приходите, по извършваната ревизия на дружеството, възложена

първоначално със Заповед № 906370/02.10.2009г. впоследствие изменена, като и приема и мотивиран размера на предполагаемите публични задължения, посочени в искането – 500 000 лв., както и с липсата на имущество, върху което да бъде насочено евентуално събирането на тази сума в бъдеще. Не приема за основателни доводите за недопустимост да се наложи предварително обезпечение след като е спряно ревизионното производство., както и че искането за налагането на обезпечението не следва да се връчва на дружеството, на основание чл.195, ал.4 ДОПК. Не следвало да се обсъжда ревизионния акт, издаден от митническите органи. На основание чл.229, ал.1 ДОПК дружеството могло да поиска разрешение от публичния изпълнител за неотложни плащания, както и по чл.199 от същия кодекс да поиска замяна на наложените обезпечителни мерки с обжалваното постановление.

С процесното постановление на публичния изпълнител, са наложени обезпечителни мерки чрез запор на налични и постъпващи суми в размер на 444163,35 лв. по всички банкови сметки на дружеството както и на вложени вещи в трезори в ТБ „МКБ Ю” и ТБ „С”, както и запор на движими вещи общо на стойност приблизително 46 х.лв.

С оглед на изложеното, съдът намира допустимост на съдебен контрол върху обжалваното решение в производство по чл.197, ал.2 ДОПК, тъй като с обжалваното по административен ред постановление, публичният изпълнител е наложил обезпечителна мярка.

На основание чл.144, ал.2 ДОПК, разпоредбите на глава осемнадесета от същия кодекс се прилагат и в производството по обжалване, уредени в други дялове на този кодекс, доколкото не е предвидено друго, от което следва и субсидиарна приложимост за правомощията на съда по чл.160 ДОПК да извърши цялостна служебна проверка на обжалвания акт.

Жалбата до съда е подадена в срока по чл.197, ал.2 ДОПК, от надлежна страна и срещу акт по смисъла на ал.1 от същата разпоредба, подлежащ на обжалване пред съд, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е ОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Съдът намира, че обжалваното Решение на директора на ТД на Н. – С. е издадено от компетентен орган и в кръга на предоставените му правомощия по чл.197, ал.1 ДОПК, като не са допуснати съществени нарушения на формата му или по процедурата по издаването му, обосноваващи основание за незаконосъобразност и обявяване на нищожността им.

По материалната му законосъобразност съдът намира следното:

Обезпечителните мерки са наложени с процесното постановление във връзка с искане от орган по приходите с дата 18.05.2010г. във връзка със първоначална заповед за възлагане на ревизия № 906370/02.10.2009г. в която се посочва, че предполагаемите задължения на дружеството са в размер на 500 000 лв.

След датата на издаване на решението на ответника и постановлението на публичния изпълнител, по същата ревизия е издаден Ревизионен доклад № 1008696/21.10.2010г. с който се предлага да бъдат установени публични задължения на дружеството по ДДС за ревизираните периоди от 05.03.2009г. до 30.11.2009г. общо в размер на 32 881 лв.

Преценката за съществуване на основанието по чл.121, ал.1 ДОПК за издаване на процесното постановление, е в зависимост от това дали е налице мотивирано искане за налагане на обезпечителни мерки.

Мотивирането на искането следва да бъде извършено както по отношение на

имуществото на лицето, така и по отношение на размера на предполагаемото вземане. Искането се основава на доказателствата, събрани към момента на подаването му, и предполагаем размер на задълженията, който ще бъде предложен за установяване с РД. Това реално е могло да бъде установено, тъй като се касае за непризнаване на право на данъчен кредит по конкретни фактури, издадени през ревизирания период, а преценката на за законосъобразността на упражненото право на данъчен кредит, респективно реалността на получените доставки и др., е на ревизиращите органи.

В чл. 195, ал.5 ДОПК, към която разпоредба за налагане на предварителните обезпечителни мерки препраща чл.121,ал.2 ДОПК, са предвидени неизчерпателно факти и обстоятелства, които могат да послужат като основание за извод, че лицето дължи данъци, конкретно относими към физическо лице, което не е търговец, са: данъчно-осигурителната сметка на лицето или други налични данни, от които може да се направи извод, че лицето дължи данъци. Следователно, мотивите на искането по чл.121,ал.1 ДОПК винаги следва да са основани на доказателства, съдържащи се в данъчното досие или в публични или други регистри, до които органите по приходите имат достъп, които обсъдени в съвкупност и съобразно правилата за определяне на конкретния данък, предмет на ревизията, да водят до извод за наличие на основание за определяне на задължение за такъв данък.

На основание чл.142,ал.1 и ал.2 АПК, приложим към преценката за законосъобразност на оспорваните решение и постановление на публичния изпълнител, съдът следва да преценява съответствието им с материалния закон към момента на издаването им, а установяването на факти след издаването му е относимо само в случай, че те са съществували към този момент и е следвало да се вземат предвид при издаването. Въз основа на горното, съдът намира, че е изпълнено изискването по чл.121,ал.1 ДОПК към момента на издаване на постановлението и преценката за това в мотивите на обжалваното решение е правилна, както и по отношение на изводите по чл. 229, ал.1 ДОПК и чл. 199 ДОПК. Също така неоснователни са доводите в жалбата за недопустимост при спиране на ревизионното производство да се налагат предварителни обезпечителни мерки, доколкото такова условие не е предвидено по чл.121,ал.1 ДОПК. Също така тази разпоредба не предвижда съобразяване с актове на други органи, а само с размер на публичното вземане, което следва да бъде обезпечено във връзка с конкретно ревизионно производство – по арг. от чл.195,ал.5 и ал.7 ДОПК, необходима предпоставка е обосновано мотивирано искане от органа по приходите. Съществуването на паралелни производства и издадени актове от друг орган за идентичен период и задължение не следва да се преценява в производство по чл. 121, ал.1 ДОПК, доколкото същото се предпоставя само от мотивираното искането на органа по приходите. Тези органи действат при условията на самостоятелност и независимост – чл.4 от ДОПК и преценката им по прилагането на закона не е обвързана от действията на друг орган в рамките на правомощията им, каквито са установяването на публични задължения.

Съдът обаче следва да съобрази и чл. 195,ал.7 във вр. чл. 121,ал.2 ДОПК, която въвежда изискване за спазване на принципа за съразмерност - обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5 от същата разпоредба. Това изискване следва да бъде налице във всеки един момент от действието на наложените предварителни обезпечителни мерки, с оглед на което посоченото изискване съставлява специално правило по отношение на чл.142,ал.2 АПК и следва да бъде съобразено издаването на

РД, с който се предлага да бъдат установени в значително по-нисък размер публични задължения на дружеството в същото ревизионно производство. На основание мотивите на РД, то искането от 18.05.2010г. е опровергано и следва да се приеме, че не се поддържа, а необходимостта на от налагането на обезпеченията – за мотивирана по смисъла на чл.121,ал.1 само до размера на предложението за установяване на публични задължения с РД.

На основание изложеното, съдът следва да постанови отмяна на решението и Постановлението само в частта за наложените обезпечения чрез заповест на банкови сметки над сумата от 32 881 лв., като жалбата в частта, в която се поддържа в хода на съдебното производство, е основателна. Аргумент за това е и подържаната законосъобразност на решението и постановлението от ответника, въпреки издаването на РД на значително по-ниска стойност.

С оглед изхода на делото, и претендирани законни последици от отмяната, каквито са присъждане на направените разноски по делото, съдът следва да се произнесе. По делото са представени доказателства за направени такива само в размер на държавната такса от 50 лв., който размер следва да се присъди на дружеството. В пълномощното на адв. Б на л. 66 от делото не е посочено договорено и изплатено възнаграждение.

Водим от изложеното, Административен съд С. - град, Първо отделение, 12 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ПО – 86/021.09.2010г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., с което е отхвърлена жалбата на „Л. Т.” Е. с ЕИК * и със седалище С., срещу Постановление с изх. №1020/07.05.2010г. на публичен изпълнител при същата териториална дирекция, за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121,ал.1 ДОПК, в ЧАСТТА за наложени обезпечителни мерки над сумата от 32 881 лв. до 444163,35лв чрез заповест на налични и постъпващи суми по всички банкови сметки на дружеството както и на вложени вещи в трезори в ТБ „МКБ Ю” и ТБ „С”, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Постановление с изх. №1020/07.05.2010г. на публичен изпълнител при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121,ал.1 ДОПК на „Л. Т.” Е. с ЕИК * и със седалище С., в ЧАСТТА за наложени обезпечителни мерки над сумата от 32 881 лв. до 444163,35лв. чрез заповест на налични и постъпващи суми по всички банкови сметки на дружеството както и на вложени вещи в трезори в ТБ „МКБ Юнионбанк” и ТБ „Сибанк”,

ОСЪЖДА директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., ДА ЗАПЛАТИ от бюджета на дирекцията на „Л. Т.” Е. с ЕИК * и със седалище С., сумата от 50 (петдесет) лв. за разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, ПРЕПИСИ от същото да се изпратят на страните.

Административен съдия: